

uczciwy

adjectif | uczciwy - singulier, nominatif

honnête

To uczciwy człowiek, nigdy by nie zabrał cudzych pieniędzy.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	uczciwy	uczciwi
genitif	uczciwego	uczciwych
datif	uczciwemu	uczciwym
accusatif	uczciwy/uczciwego	uczciwych
instrumental	uczciwym	uczciwymi
locatif	uczciwym	uczciwych
vocatif	uczciwy	uczciwi

	I.poj.	I.mn.
nominatif	uczciwa	uczciwe
genitif	uczciwej	uczciwych
datif	uczciwej	uczciwym
accusatif	uczciwą	uczciwe
instrumental	uczciwą	uczciwymi
locatif	uczciwej	uczciwych
vocatif	uczciwa	uczciwe

	I.poj.	I.mn.
nominatif	uczciwe	uczciwe
genitif	uczciwego	uczciwych
datif	uczciwemu	uczciwym
accusatif	uczciwe	uczciwe
instrumental	uczciwym	uczciwymi
locatif	uczciwym	uczciwych
vocatif	uczciwe	uczciwe

